

N:o 25.

Ank. till Riksd. kansli den 27 febr. 1888, kl. 2 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 15 kap. 11 § kyrkolagen.

I 15 kapitlet 11 § kyrkolagen stadgas: »De, som intet kunna råda sig eller de sina, skola i tid låta deras själasörjare förnimma, när de eller deras anhörige vilja trolofvas, att han må varna dem för de hinder, som dem till skada af skyld- eller svågerskap kunna i vägen ligga; och skall ingen trolofvas, som icke kan Lutheri Catechismum och hafver begått Herrans nattvard.»

Då förbudet mot trolofning för den, som icke begått Herrans nattvard, bland annat gjorde det omöjligt för personer, hvilka, ehuru de ej utgått ur svenska kyrkan, icke inom densamma begått nattvarden, att ingå ett laggiltigt äktenskap, och antalet sådana personer på senare tiden betydligt ökats, utfärdades, på förslag af Riksdagen, den 15 oktober 1880 en så lydande förordning: »Vill någon, som ej blifvit döpt eller som icke inom svenska kyrkan begått Herrans nattvard men icke heller tillhör främmande trossamfund, ingå äktenskap, må det afslutas inför borgerlig myndighet i den ordning och med tillämpning af de föreskrifter, som, angående borgerligt äktenskap af främmande trosbekännare och hvad i sammanhang dermed så väl i afseende å lysning som för öfrigt bör iakttagas, äro stadgade i förordningen den 31 oktober 1873.»

Nu har i en inom Andra Kammaren afgifven och af kammaren till lagutskottet hänvisad motion, n:o 141, herr *J. E. Wikstén*, med hvilken herrar *N. Boström* och *N. Wallmark* instämt, anført, att personer funnes, hvilka blifvit konfirmerade och sålunda vore oförhindrade att begå nattvarden, men af samvetsbetänkligheter funnit sig böra afstå derifrån. Om sådana personer sedermera önskade ingå äktenskap, så vore de nödsakade att begagna sig af den i 1880 års förordning föreskrifna form. Men detta kändes smärtsamt för dem, hvilka hyste tillgifvenhet för kyrkan och önskade att få sin äktenskapsförbindelse besegrad genom kyrklig vigsel. Till undanrödjande af denna olägenhet föreslår motionären, att Riksdagen för sin del måtte besluta sådan förändring i 11 § 15 kap. gällande kyrkolag, att orden »*hafver begått*» utbytas mot orden »*är berättigad att begå*».

Det af motionären påpekade förhållande synes visserligen vara behjertansvärdt; men då denna Riksdag nyligen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhallit om en omarbetning af hela kyrkolagen, och den nu ifrågasatta lagändringen med afseende å den — låt vara för en eller annan mindre tilltalande, utväg, som genom 1880 års förordning anvisats personer, hvilka icke begått nattvarden, att kunna ingå lagligt äktenskap, — icke kan anses vara af ett så känbart behof påkallad, att åtgärder för densammas vinnande borde vidtagas annorlunda än i sammanhang med revisionen af kyrkolagen i dess helhet, får utskottet hemställa,

att motionen icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 27 februari 1888.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.

Herr *A. Göransson* i Åsen har begärt få här antecknad att han, på grund af ledighet från riksdagsgöromålen, icke deltagit i ärendets slutliga behandling inom utskottet.